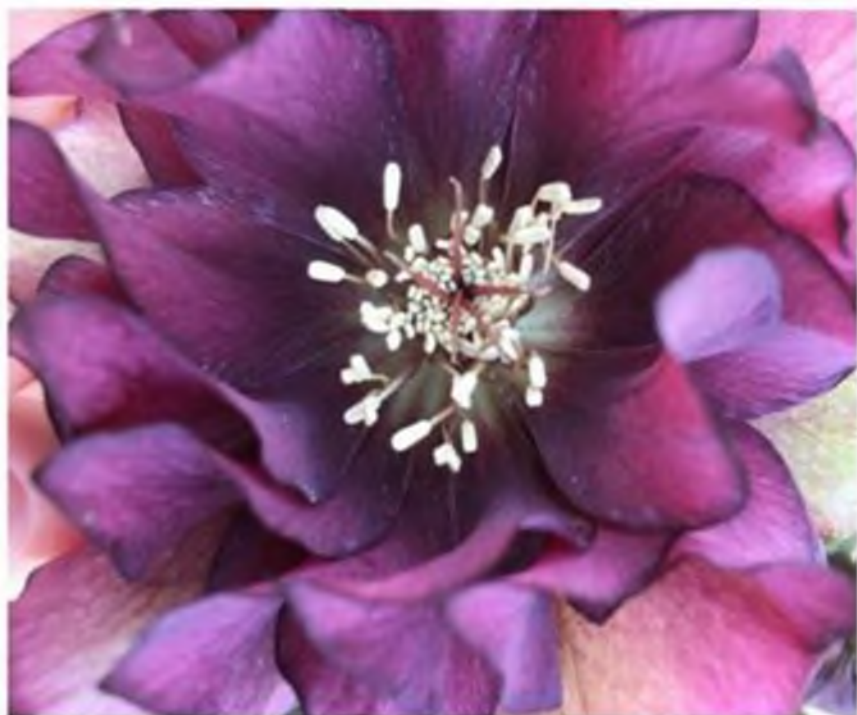

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

**МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**САДОВО-ПАРКОВИЙ
ЛАНДШАФТ І ДЕКОРАТИВНЕ
ФІТОРИЗНОМАНІТТЯ
ОЧИМА ДОСЛІДНИКІВ**

КИЇВ - БІЛА ЦЕРКВА

12 листопада 2020 р.

**ФІТОРИЗНОМАНІТТЯ РЕГІОНУ РОЗТОЧЧЯ ЯК ЧИННИК
ФОРМУВАННЯ УРБАНОФЛОРИ МІСТА ЛЬВОВА**

М. І. Сорока

*Національний лісотехнічний університет України,
м. Львів, Україна*

Основною структурною одиницею міського ландшафту Львова є хребет природного регіону Розточчя, який перетинає місто по діагоналі, а окремі його пагорби є осередками природної рослинності на території міста. У кінці XIII ст. територія сучасного Львова являла собою вододільну систему річкових долин, які віялом сходилися до основної ріки Полтви з лісових масивів Розточчя. Із середини XVIII ст. почалася активна перебудова міських ландшафтів – терасування схилів, зміна руслових частин рік, осушення заплав, а згодом і закриття річок і потоків у колектори. Пройшло горизонтальне і вертикальне перепланування центральної частини міста, заміна природних ґрунтів насипними, і, як наслідок – знищення ділянок природної рослинності. Проте у місті дотепер трапляються рідкісні види рослин та залишки природних комплексів, характерних для Розточчя. Одним із найцікавіших осередків лучно-степової рослинності у межах Львова є Піщана Гора (гора Лева). Це єдиний масив на Розточчі, де збереглися східноєвропейські різнотравні лучні степи класу *FESTUCO-BROMETEA* (Ass. *Cirsio-Brachypodium pinnati* Nadač et Klika 1944 em Krausch 1961). У Шевченківському гаю поволі відтворюються суходільні луки класу *MOLINIO-ARRHENATHERETEA*. У водоймах міста, які є місцями рекреації для львів'ян, формуються характерні для Розточчя прибережні та водні рослинні асоціації, серед яких і рідкісні угруповання *Spirodelo-Salvinietum natantis* Slavnić 1956. До унікальних у своєму роді відносяться ділянки болотної рослинності на території Білогорщівського парку. Це місця формування перехідних боліт з участю болотних орхідей (*Carici canescentis-Agrostietum caninae* R. Tx. 1937), які були характерними для первісного ландшафту Львова. У парках міста (Залізна вода, Стрийський, Снопківський) можна побачити збіднені варіанти характерних для Розточчя асоціацій лісової рослинності, які при найменшій можливості відновлюються, зокрема, бучини (*Dentario glandulosae-Fagetum* W. Mat. 1964 et Guzikowa et Kornaś 1969) і грабово-дубові ліси (*Tilio cordatae-Carpinetum betuli* Tracz. 1962). Залишки первісних лісів можна углядіти навіть на мурах старої частини міста, де поселяються наскельні папороті, характерні для кам'яних розсіпів у бучинах (*Asplenietum trichomano-rutae-murariae* (Kuhn 1937) R. Tx. 1937).

Міська людина в хвилини втоми підсвідомо тягнеться до природи, тому необхідно повернути Львову гармонійне середовище не лише шляхом оптимізації інфраструктури та збільшення площ зелених насаджень, а й створюючи рослинні комплекси, максимально наближені складом і структурою до природних. У випадку Львова унікальний ландшафт, збережені осередки природної рослинності та ґрунтів є прекрасними вихідними даними для цього, тим більше, рослинність часто повертається у свої природні місця формування при знятті антропогенного пресу.